

Uit elkaar? Gefeliciteerd!

Angela Wagemaker

Uit elkaar? Gefeliciteerd!

Copyright © 2020 Angela Wagemaker

Auteur: Angela Wagemaker

Druk: Pumbo.nl

Uitgeverij: Eindemedia

ISBN 9789463459457

NUR 770

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Dit boekje is tot stand gekomen door eigen ervaringen, maar ook door verhalen van personen die deel hebben uitgemaakt van mijn leven.

De voorbeelden die ik schets, zijn soms geschreven alsof deze alleen betrekking hebben op de vrouw (of alleen op de man). Uiteraard kunnen deze voorbeelden – in de meeste gevallen – op beide partijen van toepassing zijn.

De realisatie van dit boek is vooral te danken aan drukkerij Pumbo.nl, die het gehele proces van manuscript tot gedrukt exemplaar ontzettend goed heeft begeleid. Daarbij wil ik vooral Yordy Spoor bedanken voor (o.a.) zijn adviezen en ondersteuning met betrekking tot de cover en de vormgeving van het binnenwerk. Hier heb ik zelf ook enorm veel van opgestoken.

De meeste illustraties zijn afkomstig van Shutterstock, behalve de laatste. Deze bijdrage komt van Harry van Rhoon. Meer van zijn digital art is te bewonderen in de Galleries op vanRhoon.nl en WerkAanDeMuur.nl.

Ik ben iedereen bijzonder dankbaar voor hun bijdrage.

~

De titel van dit boek klinkt misschien een beetje vreemd, voor iemand die zich waarschijnlijk vreselijk ongelukkig voelt nadat de relatie op de klippen is gelopen.

Maar na het lezen van dit boek, zul je beseffen dat je – ondanks de huidige omstandigheden waarin je nu verkeert – waarschijnlijk toch beter af bent op de lange termijn. Je voelt jezelf sterker en meer zelfverzekerd. Of je het nu zelf uitgemaakt hebt, of dat iemand je “gedumpt” heeft, je zult tevreden zijn met de situatie na het lezen van dit boek. Het geeft je tevens handvatten en tips voor een beter resultaat in de toekomst.

Mocht je op dit moment twijfels hebben over je relatie, dan helpt dit boek om je relatie te evalueren en na te denken over wat belangrijk is voor je eigen toekomst. Waarna het eenvoudiger is om tot een juiste beslissing te komen voor jouw situatie.

Je zult wel denken: “hoe weet een vreemde nou, wat er zich in mijn relatie allemaal heeft afgespeeld en hoe rot ik mij voel?”. Dat is nu juist het mooie van het verhaal...”wat” er allemaal is gebeurd, is niet relevant.

Ook wiens schuld het is geweest, doet niet ter zake.

Het enige feit dat telt is, dat de relatie niet langer een gewenste leefomgeving vormde voor één of beide partners.

Vaak heeft men “alles” geprobeerd om er toch nog wat van te maken. Maar uiteindelijk houdt het een keer op.

En dat kan beter eerder gebeuren, dan later.

Het feit dat de relatie is verbroken, is een opluchting...in elk geval voor 1 van beide.

Maar in de meeste gevallen blijkt dat – na verloop van tijd – beide partijen er flink op vooruit zijn gegaan. Ik heb het hier uiteraard niet over financieel voordeel, want dat is vaak juist een minpunt na het verbreken van een relatie. Men moet in veel

gevallen een huis verkopen, het inkomen wordt minder en men staat er alleen voor.

Op het moment dat men het verdriet verwerkt heeft en aan de situatie gewend is geraakt, merkt men dat de rust is teruggekeerd in huis. Geen ruzies meer, geen verwijten, niet bang zijn om iets verkeerd te zeggen of de angst dat de partner misschien vreemd zou gaan. Dit alles is verleden tijd en geeft een gevoel van vrijheid. Een last dat van de schouders valt, terwijl men in sommige gevallen, zich niet eens bewust was van het feit dat deze last zo zwaar op hen drukte tijdens de relatie. Dit komt, omdat een relatie toch vaak een goede start heeft, en de irritatie langzaam naar binnen sluipt. De relatie verandert geleidelijk aan, zodat men beetje bij beetje “gewent raakt” aan het onheil wat over hen neerstrijkt.

Vaak zegt men na het verbreken van de relatie: “had ik het maar jaren eerder gedaan”.

Maar waarom stappen mensen dan niet eerder uit een relatie? Men moet zich eerst bewust worden van het feit dat de relatie niet meer is wat het ooit geweest is.

Het leven gaat tegenwoordig razend snel. Iedereen heeft een volle agenda en mensen leven vaak langs elkaar heen. Tot men op een dag wakker wordt, de ogen opent en denkt:

“Is dit het nou?”

Op dat moment kom je tot de ontdekking dat je eigenlijk helemaal niet zo gelukkig bent als je had gehoopt. Maar een dergelijke ontdekking betekent tevens dat je een keuze moet gaan maken. Kies je ervoor om een punt achter de relatie te zetten, of kies je de weg van de minste weerstand en laat je het (voorlopig) voor wat het is?

Er zijn verschillende redenen waarom men “maar aan blijft modderen”:

- *De financiële kwestie:*
“Als ik het uit maak, dan moeten we ons huis verkopen en zit ik straks op een flatje”.
- *De kinderen:*
”We kunnen beter voor de kinderen bij elkaar blijven. In elk geval tot ze groot genoeg zijn”.
- *Hoop:*
”Vroeger was alles ontzettend fijn. Misschien wordt het wel weer net als toen. Ik moet gewoon geduld hebben”.
- *Een extra kans:*
”We zijn al zo lang bij elkaar. Wel met veel ups en downs, maar ik vind dat onze relatie toch nog wel een kans verdiend”.
- *Onzekerheid:*
”Als ik het uit maak, waar moet ik dan heen. Misschien ga ik hem wel missen. Doe ik hier wel goed aan?”
- *Angst om alleen te zijn:*
”Ik vind het afschuwelijk om alleen te zijn. Ik blijf liever in deze relatie tot ik iets beters op mijn weg krijg. Ik kan er altijd nog mee kappen”.
- *Geen keuzes willen of durven maken:*
”Ik weet dat mijn man vreemd gaat, maar ja...wat doe je eraan?”
- *Seks*
“De seks is zó goed! Zo iemand krijg ik nooit meer”.
- *Gewoonte:*
”Wij hebben een paar keer per week ruzie. Soms slaapt mijn man op de bank.
Dat is toch heel normaal? Maar we houden wel van elkaar”.

Uiteraard zijn er nog veel meer redenen op te noemen waarom mensen in een relatie blijven waar ze eigenlijk helemaal niet tevreden mee zijn.

Het ergste zijn de relaties beschreven in het laatste punt. Mensen die regelmatig grote ruzies hebben en zich soms mateloos aan de partner irriteren, maar denken dat dit in elke gezonde relatie voorkomt.

Deze mensen hebben nog nooit een partner gehad waarmee ze in goede harmonie geleefd hebben. Een relatie waar partners elkaar aanvullen en ook daadwerkelijk gelukkig zijn.

De personen uit dit soort relaties weten pas in wat voor “hel” zij geleefd hebben, als zij de “partner van hun dromen” tegen komen.

Zij moeten aan den lijve ondervinden dat een relatie niet uit woorden, ruzies en ergernissen hoeft te bestaan, voordat zij dit daadwerkelijk geloven.

Een meningsverschil heeft iedereen wel eens, maar het gaat erom hoe men hiermee omgaat. Als je iemand je mening op wilt dringen, dan heb je een probleem. Maar als beide vrij zijn om een eigen mening te hebben en te uiten, zonder dat er ruzie ontstaat, dan ga je er goed mee om. Communicatie en de manier waarop, is heel belangrijk in een relatie.

Net zoals respect niet mag ontbreken. Als men geen respect voor elkaar heeft, is het heel gemakkelijk om iemand te kwetsen of kleineren, zonder dat je hier een schuldgevoel aan overhoudt.

Dit soort relaties houdt vaak al jaren stand. Beide partners zijn “gewend” aan elkaar. Ze zijn zo lang samen dat ze denken dat hun relatie onder de “doorsnee” relaties valt. Men is ten slotte niet zo lang bij elkaar als de relatie niet goed zou zijn??? Ook valt op dat personen in dit soort relaties vaak ieder zijn eigen weg gaan. Zij gaat bijvoorbeeld met haar vriendinnen op

vakantie en hij gaat misschien regelmatig naar het café met zijn maatjes. Soms wordt er fanatiek gesport (uiteeraard beide een andere tak van sport) en de momenten van “samen zijn” zijn schaars.

Zij vinden het fijn om ieder hun eigen weg te gaan en hebben vrede met hun manier van leven.

Dit is logisch, omdat het samen zijn vaak resulteert in wrijving, en dus niet gezellig is. Soms is er geen wrijving, maar hebben zij elkaar helemaal niets te melden.

Zij ontvluchten de realiteit en zoeken de binding bij een grote vriendenkring.

Als je vraagt of zij niet liever een partner hebben waarmee ze nooit ruzie hebben, en waar ze graag mee op vakantie gaan, dan is vaak het antwoord:

“Ik geloof niet in sprookjes, zo ’n relatie bestaat alleen in streekromannetjes”.

Gelukkig weet ik inmiddels dat sprookjes wel degelijk bestaan en deze zijn zeker niet schaars. Indien je weet wat je wilt, het geduld hebt om erop te wachten, niet met minder genoegen neemt en er niet naar op zoek gaat, dan vind je zeker iemand die perfect bij je past.

~

Ook is het absoluut geen argument om voor de kinderen bij elkaar te blijven.

Kinderen moeten opgroeien in een harmonieus gezin.

Als men op regelmatige basis ruzie maakt (en zeker als dit in het bijzijn van de kinderen gebeurt), geeft men een fout signaal richting de kinderen.

Wie opgroeit in een dergelijke omgeving, leert dat dit een “normale” situatie is.

Dit zal zijn effect hebben op de ontwikkeling van de kinderen.

De kinderen verdienen het niet om op te moeten groeien met ouders die niet met elkaar overweg kunnen. Er gaat veel te veel negatieve energie op aan de relatie.

Dit is niet alleen slopend en vermoeiend, maar ook oneerlijk ten opzichte van de kinderen. Deze aandacht had ook in positieve vorm aan hen gericht kunnen worden.

Dus een relatie kan beter beëindigd worden als men niet meer gelukkig is.

Het is in de meeste gevallen uiteraard niet fijn voor kinderen, als de ouders gaan scheiden. Maar er zitten ook kleine voordelen aan vast. Kinderen met gescheiden ouders worden vaak meer verwend dan kinderen uit een normaal gezin. Zij krijgen veelal de onverdeelde aandacht als zij het weekeind bij hun vader of moeder mogen verblijven, terwijl kinderen uit complete gezinnen het moeten doen met alledaagse weekeinden. Ik zeg niet dat dit goed is, want het is voor kinderen uiteraard altijd fijner om in een compleet en gelukkig gezin op te groeien. Maar tegenwoordig ben je geen buitenbeentje meer als je ouders gescheiden zijn.

Het is beter om je vader en moeder gelukkig te zien worden met een andere partner, dan jaren lang in een huis vol ruzie te moeten leven.

~